

Dermed gaar allerede en Del af Eftergivelsen tabt, og jeg kan, som sagt, overhovedet ikke forestille mig, at nogen Leier vil faae Godt af Eftergivelsen. Endnu mere betænkeligt er det med det Reglement, som Ministeriet skal fastsætte, og som ogsaa skal indeholde Bøder for urigtige og forføjte Angivelser, — formodentlig menes der forføjte Angivelse af, at en vis Deboer er flyttet bort fra Stedet, hvor efter det var muligt, at det atter kunde blive afgiftspligtigt — og saa den sig dertil slutende offentlige Politiretspaatale. Jeg vil derfor opfordre til at stemme imod § 6. Gaar alene denne ud, vil det være nødvendigt i § 5 at foretage en Redaktionsændring, men det kan jo ske til 3die Behandling. — Om § 7 har jeg allerede ved denne Sags 1ste Behandling udtalt, at det for mig har ikke ringe Betænkelighed at unddrage et Beskatningspørgsmaal fra Lovgivningsmagten, thi det hører dog unegtelig hjemme der, og det har glædet mig at se, at Udvalget har fundet det Samme.

Finansministeren: Den ærede Taler, der sidst havde Ordet, fremskillede dette Lovforslags Sammenhæng med tvende andre Rigsdagens foreliggende Skattelovforslag paa en Maade, der let kunde bringe til at se denne Sammenhæng i en anden Belysning, end den efter min Mening fortjener. Det forholder sig vistnok rigtigt, at det ærede Things Medlemmer ere opfordrede til, naar et Lovforslag foreligger, da at søge at give det den Skikkelse, som Thinget i alle Henseender finder at være den retteste. Denne Regel, som Thinget ogsaa, saavidt mig bekjendt, altid har fulgt paa de tidligere Trin af en Sag, kommer imidlertid ofte til at maatte lide nogen Forandring, naar man nærmer sig henimod Slutningen af en Rigsdagsamling, idet det nemlig da skal vise sig, hvorledes man kan komme overens om det paagældende Lovforslag med det andet Thing og med Regeringen. Naar der har viist sig nogen Uoverensstemmelse med Hensyn til et Lovforslag paa visse

Punkter mellem dette Thing og Regeringen eller mellem dette og det andet Thing, saa gjælder det jo om til Slutningen at forsøge, om man dog kan komme til en Overenskomst om det paagældende Lovforslag, hvorved alle Parter kunne føle sig, om ikke fuldt, saa dog nogenlunde tilfredsstillede. Og denne samme Regel, som det ærede Thing ved mange Leiligheder tidligere praktisk har viist, at det skjænkede sit Bifald, kan ogsaa undertiden komme til Anvendelse med Hensyn til flere samtidige foreliggende Lovforslag, naar der nemlig i disse Lovforslag er Noget, som bevirker, at det ene ikke godt kan blive til Lov, uden at de andre blive det. Jeg har nu allerede strax fra Begyndelsen af ved udtrykkelige Bestemmelser i flere af de Skattelovforslag, som jeg i denne Samling har tilladt mig at forelægge for Rigsdagen, meget skarpt henledet Opmærksomheden paa, at disse enkelte Lovforslag ikke maatte betragtes isolerede, men i Forbindelse med de andre Skattelovforslag, der i denne samme Samling ere blevne forelagte for Rigsdagen. Nødvendigheden af Bestemmelser af denne Art ligger jo deri, at, medens nogle af de paagældende Skattelovforslag ville bevirke en Redskættelse i Statens Indtægter, saa ere derimod andre af dem beregnede paa at skaffe Statskassen Bederlag for det Tab, som den lider ved disse Redskættelser, et Bederlag, som Statskassen ikke kan undvære under de een Gang givne Forhold. Der er altsaa en naturlig Grund til, at der nu henimod denne Samlings Slutning kommer til at foreligge det Spørgsmaal for det høie Thing, om det vil bifalde flere af de samtidige foreliggende Lovforslag, uagtet der ved enkelte Bestemmelser i flere eller i enkelte af disse Lovforslag kan være truffet visse Afgjørelser, som Thinget ikke fuldt kan skjænke sit Bifald. Det forholder sig rigtig, som af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer) fremhævet, at Spørgsmaalet om det nu foreliggende Lovforslags Vedtagelse staar i et vist Forhold til Spørgs-